

Det er ogsaa disse Betragtninger, der have bevæget mig til at bringe det Forslag frem, her foreligger, og som gaaer ud paa igjen at oplage denne af Regjeringen foreslaaede Ufattelse af Forslaget.

Denne Bestemmelse foreligger nu modificeret ved forskjellige Underændringsforslag, af hvilke det ene maaskee ihdeligere end det Forslag, jeg har indbragt, og altsaa ogsaa ihdeligere end Regjeringens Forslag, betegner, hvad det er, hvorom Spørgsmaalet dreier sig; jeg sigter herved til Underændringsforslaget under Nr. 3. Det nævner ikke Brabrandstationen — det er muligt, dette Navn, som har givet Anledning til Misforstaaelse, — men det fastholder, hvad der for mig er Hovedsagen, at der ikke bygges $\frac{3}{4}$ Miils Jernbane, som koster en heel Dert over 100,000 Rd., for at man komme ud igjen fra Aarhus i samme Retning, man er indkommen. Hovedspørgsmaalet er, om man ikke skal benytte det samme Banestykke af tre Fjerdingveis Længde til at kjøre baade ud og ind paa, naar det er det billigste og beqvemeste, og naar det ligger fuldstændig ligesaa godt, som ethvert andet kan komme til at ligge. Det kan imidlertid gjerne være, at det, at henlægge Munkingen af den Bane, som gaaer imod Eyd, ved Brabrandstationen, fra Jernbanesagens Synspunkt, kan være en Feil; det kan gjerne være, at man nærmere ved Aarhus, tæt vest om Brabrand E., kan finde en Ud- munding for Banen, som kan være rigtigere. Jeg for mit Vedkommende vil ikke paa nogen Maade binde Banen til nogen Station paa dette Sted, men jeg gaaer løs paa, at man ikke paa Grund af Dæer, grebne ud af Rusten, skal give over 100,000 Rd. Mere ud, for at faae en meget slettere Bane. Fra Regjeringens Side er det erkjendt, at Minimum af, hvad det vilde være kostbarere at gaae fra Skanderborg directe til Aarhus vilde være 1,00,000 Rd., men det er tillige erklæret, at dette be- roer paa et løst Skjøn, og jeg tør sige, at det er et saa løst Skjøn, at det ikke vil lykkes Nogen at gjøre det for denne Priis, i sær- deleshed ikke, naar man skal holde sig de Stig- ningsforhold, jeg har nævnt, efterrettelig, hvilket spiller en meget stor og vigtig Rolle, naar der skal beforders svære Varer og Gods paa en

Bane. Her er blevet sagt, at Aarhus, naar man gaaer ind og ud ad den samme Bane, vil komme til at ligge ved en Sidebane. Nei, Aarhus ligger ikke ved nogen Sidebane, naar hvert Tog føres dertil og derfra, hvadenten saa Togene bestinde sig paa det samme eller paa forskjel- lige Underlag, thi dette gjør i saa Henseende Intet. Der er fremdeles blevet sagt, at noget Saadant som det, at gaae ind til et Sted paa en Jernbane, og at gaae ud igjen fra det samme Sted i samme Retning, er noget Useet og noget Uhørt. Det er imidlertid ikke alene Noget, der er seet og hørt, men det er Noget, som enhver Ingenieur i Verden vilde ansee det for sin Pligt at gjøre, naar han dermed kunde fyldestgjøre de Fordringer, som maatte stilles, idet ingen rebellig Ingenieur bruger flere Mid- ler end høist nødvendigt, og naar man søger ned ved en Kyst i en Bæde, har man ikke mange forstandige og brugbare Indgange, sect fra Ingenieurværnets Side. I Almindelighed findes de kun i Dalene langs med de Vand- løb, som udgibbe sig, og at vige bort fra disse Dale, at gaae over paa andre Terrainer for at komme ud paa denne Bæde, vil i Alminde- lighed være et Misbrug, men det er det køb- belt, naar man kan benytte en allerede anlagt Vej og ikke behøver at bygge en ny Bane. Jeg vil imidlertid gaae ud fra den Forudsæt- ning, at der i Tidernes Løb kan blive noget Sandt i, at man af Hensyn til Driften for hele Jylland nordfra og syd paa bedre vil fyl- destgjøre Fordringerne ved ikke at gaae ind med hele Toget til Aarhus og ud derfra igjen, men at man maa lade Toget blive staaende og kun gaae ind til Aarhus med den Deel deraf, som hører dertil, saa siger jeg, at dersom denne Tid nogensinde skulde indtræffe, vilde det være en umaadelig Feil, vi havde begaaet til Begunsti- gelse for et enkelt Sted, og til Skade for an- dre, isald vi havde gjort dette umuligt eller kost- bart, umuligt, isald man ikke kunde beslutte sig til at bygge en anden Bane, der fortsatte Drif- ten ligefrem, og kostbart, hvis man skulde be- slutte sig hertil. Man har søgt alle mulige Grunde for at bevise, hvor urigtig min Paa- stand er, og for at vise, hvad det var, der drev mig frem, men Intet forekommer mig at være et saa flaaende Beviis paa, hvormegen Ret jeg